

Formanden: Landstingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 13, med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov angaaende Iværksættelse af Foranstaltninger i Henhold til Folkeforbunds-Pagtens Art. 16, Stk. 1.

Mødet hævet Kl. 18⁴⁵.

7de Møde.

Lørdag den 16. November Kl. 13.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov angaaende Iværksættelse af Foranstaltninger i Henhold til Folkeforbunds-Pagtens Art. 16, Stk. 1., har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Til Behandling af den eneste paa Dagsordenen opførte Sag i indeværende Møde udkræves Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Iværksættelse af Foranstaltninger i Henhold til Folkeforbunds-Pagtens Art. 16, Stk. 1.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 18; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 11).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jepsen Christensen): Som det fremgaar af Betænkningen, er det ikke

lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget om Lovforslagets Affattelse. Jeg vil gerne straks sige, at vi fra alle Sider erkender Alvoren i det Lovforslag, der her er Tale om, og at Motivet for Flertalspartierne Holdning her i Landstinget ene har været dette, at der efter vor Mening under visse Omstændigheder kan opstaa Situationer, hvor det bør være Nationen som Helhed, der tager Stilling til de Sanktioner, der skal foretages. Naar vi siger det paa den Maade, hænger det sammen med, at det ikke i alle Tilfælde behøver at blive Forholdsregler af ensartet Karakter, som alle de forskellige Nationer træffer. Udenrigsministeriet udtaler selv i de Fortolkninger, der ledsager Bemærkningerne til Lovforslaget, at man under visse Omstændigheder kan fritage Nationer for i fuldt Omfang at gennemføre de Sanktioner, som Folkeforbundet i øvrigt maatte finde nødvendige i den givne Situation; der bliver altsaa Plads for et Skøn i det enkelte Tilfælde, og det er dette Skøn, vi har ment det rigtigst at gøre til Genstand for Forhandling mellem Regering og Rigsdag. Det, Regeringen og Regeringspartierne ønsker at faa, er derimod en permanent Bemyndigelseslovgivning gældende ogsaa for fremtidige Tilfælde, og det er her, Meningsforskellen kommer frem. Denne Meningsforskel har nu givet sig Udtryk i den Betænkning, Udvalget har afgivet. Som Forholdene ligger, mener vi fra Venstres og de Konservatives Side, at et Lovforslag som det foreliggende ikke egner sig til at føres til Fællesudvalg eller til at danne Grundlag for en dybtgaaende Strid, og da Ministeren og Regeringspartierne under Udvalgsforhandlingerne har fastholdt deres Standpunkt, vil vi give fri Bane for Lovforslaget, som man saa maa gennemføre paa eget Ansvar.

Jeg har blot at tilføje, at Sanktioner jo altid vil afstedkomme store Vanskeligheder for Handel og Omsætning og dermed for de Firmaer, som Sanktionerne maatte ramme, og vi har selvsagt alle sammen det Ønske, at Vilkaarene for Handel og Omsætning mellem de to Lande maa blive mildnet saa meget som muligt ved Gennemførelsen af de Foranstaltninger, der træffes Beslutning om.

Jeg skal paa et senere Tidspunkt tillade mig at anbefale den Stilling, som Flertalspartierne ønsker at tage ved tredie Behandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den Bemærkning, den ærede Ordfører for Ud-